

ΛΑΚΗΣ ΛΑΖΟΠΟΥΛΟΣ: «Οι Έλληνες έχουμε γίνει τα πρεζάκια της Ευρώπης. Θα πάρουμε τη δόση ή δεν θα την πάρουμε;»

Ο Λάκης Λαζόπουλος μπορεί να μην κάνει θέατρο αυτόν τον καιρό, όμως πήρε τη μεγάλη, γενναϊόδωρη απόφαση να ανοίξει το στούντιο του «Αλ Τσαντίρι Νιούζ» στον Ρέντη και να το παραχωρήσει δωρεάν, τις μέρες που δεν έχει εκπομπή, σε νέες και άσπερες θεατρικές ομάδες. Η αρχή έγινε, πριν από δύο Πέμπτες, με τον «Διχοτομημένο υποκόμη», μια «μαύρη μουσική κωμωδία» του Κώστα Γάκη, εμπνευσμένη απ' το ομότιτλο μυθιστόρημα του Ιταλό Καλβίνο. Σε εποχές κρίσης, ο Λαζόπουλος ήθελε το θέατρο να ξαναγίνει ένα αγαθό κοινό, χωρίς χρηματικό αντίτιμο. Οι παραστάσεις στο «Αλ Τσαντίρι Νιούζ» έχουν δωρεάν είσοδο - αν και στο τέλος, κάθε θεατής μπορεί να αφήσει ό,τι προαιρετικά.

Στην προεμέρα της Πέμπτης, πέρα από τον ενθουσιασμό και τον οίστρο που μεταγγίστηκε με μαγικό τρόπο απ' τη σκηνή στην πλατεία, αναπτύχθηκε και ένα ζεστό κλίμα αλληλεγγύης. Ο κοινωνικά ευαίσθητος Λαζόπουλος δεν κρύβει τον ενθουσιασμό του για την επιτυχία του τολμηρού «πειράματος» να εισαχθεί, χωρίς σκόνη, η θεατρική τέχνη στο τηλεοπτικό πλατό. Όπως δεν κρύβει και την έντονη αίσθησή του ότι «η κοινωνία πάλλεται. Και ότι στο τέλος θα τη βρει τη διέξοδο».

Πιστεύετε ότι όντως θα βρει διέξοδο η Ελλάδα του ΑΝΤ;

«Θα την βρει. Να ξεκαθαρίσω ότι ακόμα και ένα ΑΝΤ έχει ανάγκη να δίνει δάνεια για να υπάρξει».

Τι σας κάνει αισιόδοξο;

«Το ότι πλέον έχει διαχωριστεί η κοινωνία απ' την πολιτική. Ο ανυποψίαστος πριν από ένα χρόνο πολίτης σήμερα δεν υπάρχει. Όλοι ξέρουν τι έχει γίνει. Πάλι, όμως, η κοινωνία αντιδράει σταδιακά...»
Αναφέρεστε στα περιστατικά προπηλακισμών, γιουχαϊσμάτων και γιαουρωμάτων πολιτικών; Στη γενικότερη κατακραυγή που εισπράττουν πλέον οι πολι-

τικοί στις δημόσιες εμφανίσεις τους;

«Ναι. Υπάρχει το σοκ μιας κοινωνίας που χρειάζεται ένα χρόνο προσαρμογής. Σύντομα, όμως, θα οργανωθεί το πράγμα. Και θα βρεθούν μεταξύ τους οι άνθρωποι που δεν γνωρίζουν ο ένας τον άλλον. Ακούγοντας π.χ. τον καθηγητή Μπέη, τον οποίο δεν γνωρίζω ως άνθρωπο, θα ήθελα να τον συναντήσω. Μέσα από άρθρα, τα οποία τοποθετούνται απέναντι σ' αυτό που ζούμε, παρακολουθείς σκέψεις. Παραμένει, όμως, αδιατύπωτη η καινούργια πολιτική σκέψη. Πρέπει να διατυπωθεί. Ήμουν παρών την ώρα που μπήκε στο θέατρο «Αθηνών» για να δει το «Σλουθ» με τον Κιμούλη και τον Μαρκουλάκη ο Παπαντωνίου. Εμφανίστηκε ξαφνικά. Δεν τον περιμέναμε. Και η αίθουσα εξεοράγη. Φώναζαν «έξω, κλέφτη, φύγε». Πες ότι ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ ο υποκινητής - που δεν ήταν - ή ότι ήταν «μεμονωμένα γεγονότα» - που επίσης δεν ήταν. Ξέρουν πλέον πολύ καλά οι πολιτικοί πως δεν μπορούν να κυκλοφορήσουν. Κι ενώ υπάρχει οργή, υπάρχει και υπομονή. Πιστεύω ότι οι εκρήξεις που γίναν στη Μέση Ανατολή και την Αφρική είχαν αποτελέσματα, επειδή ήθελαν να τελειώσει, ό,τι είχαν. Η κατάσταση εδώ είναι διαφορετική. Να μην θέλουν να τελειώνει αυτή η κατάσταση, αλλά θέλουν και να ξέρουν πού θα βρεθούν μετά».

Ο κ. Πάγκαλος έχει άδικο που πίσω από κάθε «επίθεση» ή αντίδραση βλέπει «δάκτυλο» του ΣΥΡΙΖΑ;

«Το λέει αυτό γιατί θέλει να πει ότι δεν αντιδρούν οι υπόλοιποι. Ότι υπάρχει μια «οργάνωση» που διακινεί τους ίδιους 150 ανθρώπους από το ένα περιστατικό στο άλλο. Ο Πάγκαλος βρέθηκε τελειώς εκτός εποχής. Πάλωσε η εξουπνάδα που έκανε. Τη λέξη «κοπρίτες», όταν έχει αποκαλυφθεί ο ρόλος της πολιτικής, δεν την ξεστομίζεις. Δεν τη λες όταν βλέπεις ότι το αίτημα μιας κοινωνί-

ας είναι να τιμωρηθούν όσοι έχουν σηκώσει τους προϋπολογισμούς του Δημοσίου στις τσέπες τους. Δεν ξεστομίζεις το «μαζί τα φάγαμε», παρά μόνο αν έχεις βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Τιμώρησαν ποτέ αυτόν που τον δίδαξαν οι ίδιοι οι πολιτικοί να λαδώνει; Άρα, τι καταλάβαινε ο πολίτης; Ότι αυτή είναι η εθνική μέθοδος. Δηλαδή, αν σε εκπαιδεύουν αντί να πας από την εθνική οδό να πας απ' την παρακαμπτήριο, τι θα κάνεις; Δεν νομίζω ότι όλος ο κόσμος είχε νταλκά πώς θα λαδώσει τους γιατρούς και τις πολεοδομίες!»

Θεωρείτε «τζαμπατζήδες» το κίνημα «Δεν πληρώνω, δεν πληρώνω», που όταν δεν σηκώνει τις μπάρες των διοδίων, πηγαίνει απ' τις παρακαμπτήριους;

«Το «δεν πληρώνω» σημαίνει «δεν πληρώνω τον παραλογισμό». Τον παραλογισμό του ότι ενώ μου κόβεις το μισθό, αμέσως μετά μου ζητάς να πληρώσω διπλάσιο εισιτήριο και διόδια. Αφού κάνεις περικοπή, κάν' την τίμια. Μην τον εξοντώνεις τον άλλο. Γιατί με πλησίασε το 19χρονο παιδί, που δεν ανήκει πολιτικά πουθενά, και μου είπε «ειλικρινά, έχω ανάγκη να βρω κάποιον απ' αυτούς και να τον καρδωσω»; Γιατί είναι ένα παιδί που νιώθει ότι κάποιος έχει έρθει να του πάρει το μέλλον και του λέει αρολούμπες. Του λέει «μείνε άνεργος, γιατί σιγά σιγά θα έχουμε ανάπτυξη». Δηλαδή, μια κοινωνία πετιέται απ' έξω έως ότου έρθει μια αόρατη ανάπτυξη! Καμιά ανάπτυξη δεν μπορεί να έρθει όταν μένουν τόσοι άνθρωποι στο δρόμο και τα ασφαλιστικά ταμεία δεν έχουν έσοδα γιατί δεν υπάρχει κόσμος που να εργάζεται. Όταν όλοι θα παίρνουν λιγότερα χρήματα από πού θα προκύψει η ανάπτυξη; Παρ' όλα αυτά, ο Έλληνας στα δύσκολα δείχνει μια ανεξήγητη υπομονή -στα εύκολα φωνάζει πιο δυνατά. Αυτή τη στιγμή της Νεοπολίτευσης που ζούμε, επιμένω, δεν έχει ακόμα διατυπωθεί η

νέα πολιτική σκέψη. Το τέλος της Μεταπολίτευσης ωστόσο έχει έρθει».

Πώς ορίζετε τη Νεοπολίτευση;

«Νεοπολίτευση είναι η νέα πολιτική κατάσταση που δεν θα περιέχει στοιχεία Σοσιαλισμού ή Φιλελευθερισμού. Σήμερα σοσιαλιστές, δεξιοί κ.ο.κ. είναι ουσιαστικά καταθές και αναλήπτες της ίδιας τράπεζας. Και δεν υπάρχει εναλλακτική. Σε όλη την Ευρώπη. Άρα υπάρχει ενιαίο πολίτευμα. Το ότι τώρα κάποιες χώρες είναι στην εντατική δεν σημαίνει ότι ανήκουν και στην Ευρώπη. Στην Ευρώπη της εντατικής εξαρτάται η ζωή σου απ' αυτούς που θα σου συνδέσουν τα καλώδια. Κι από το αν θα σου δώσουν ή δεν θα σου δώσουν τη δόση σου. Οι Έλληνες έχουμε γίνει τα πρεζάκια της Ευρώπης. Η κατάσταση είναι: Θα την πάρουμε τη δόση ή δεν θα την πάρουμε; Μας τη δώσαν την τέταρτη ή δεν θα μας τη δώσουν την 5η;»

Έχουμε πτωχεύσει ως χώρα;

«Μηχανική υποστήριξη σημαίνει ότι «ψάχνουν οι Ευρωπαίοι να βρουν πώς θα σώσουν τα χρήματά τους» και, συγχρόνως, «πώς μια κοινωνία θα πληροφορηθεί ότι είναι στην εντατική χωρίς να αντιδράσει». Αυτό είναι το ζητούμενο. Τι σημασία επομένως έχει να πούμε «δεν έχουμε πτωχεύσει»; Από την ώρα που δεν αναπνέει όλη η κοινωνία, τι σημασία έχει αν ζει καλά ή καλύτερα το 15 ή το 25% απ' αυτήν; Τι σημασία έχουν όλα αυτά όταν επτά από τους δέκα φίλους σου αντιμετώπιζον πρόβλημα πώς θα ζήσουν και τι θα φάνε;»

Ο κ. Παπακωνσταντίνου, πάντως, «συνοψίζοντας» αυτά που συζητάμε, σε πρόσφατη συνέντευξή του στο γαλλικό οικονομικό έντυπο «Les echoes», δήλωσε ότι «οι Έλληνες έχουν κατανοήσει την αναγκαιότητα των μεταρρυθμίσεων. Δεν έχουμε κοινωνικό πόλεμο. Από το τέλος του '11 θα επανέλθει η ανάπτυξη στην Ελλάδα».